Mor Octavi Dalmau, el creador del caporal Molins i cronista de la Figueres més fosca

L'escriptor empordanès va debutar en la literatura després de jubilar-se i va construir una extensa obra de novel·la negra, relats, literatura infantil i gastronomia

A principis del mes d'octubre, l'escriptor empordanès Octavi Dalmau (1948-2026) presentava el recull La llibreta de cuina de l'Agneta, a la biblioteca de Figueres. Tenia pressa per fer-ho. Era conscient que li quedava poc temps. Aquell dia va fer donació a la directora de l'equipament, Nati Vilanova, d'alguns dels seus últims llibres, que ell mateix editava, tant de gènere negre com infantils. Dalmau era un autor molt prolífic. De fet, va comentar que en tenia uns quants més en el calaix sense publicar, però sabia que no els podria presentar. La malaltia que l'afectava i el limitava, cada vegada més, l'havia empès a decidir, lliurement, el dia del seu comiat, un acte que va fer-se aquest dimecres passat a Llançà, poble on vivia, envoltat de la seva família i amics. De caràcter obert i curiós, amb un humor irònic que t'atrapava, Dalmau va deixar escrit: "He complert la meva part: he viscut, he rigut, he fet alguna ximpleria i, finalment, he arribat al final del contracte. No feu soroll que ara mateix estic descansant".

Després d'unes quantes dècades de vida professional intensa, Octavi Dalmau, enginyer de formació, va retornar a l'Empordà, a casa seva. Aquí va emprendre diversos projectes, un d'ells la creació de can Garús. A poc a poc, però, va sentir una mena de crida i va fer les primeres passes dins el món de les lletres a una edat poc habitual, als 66 anys, ja ben jubilat. Quan se li preguntava què l'havia dut a escriure, rememorava un repte entre amics. Com aquell qui no vol la cosa, van plantejar-se si serien capaços d'escriure una novel·la. "Ho vam fer, però l'altre company no volia publicar-la. Jo la vaig refer tota", explicava en una entrevista a aquest mitjà fa cinc anys.

Així, el 2017 apareixia Cobdícia: Figueres 1943, la que seria la primera novel·la d'una saga negra protagonitzada per un personatge memorable, el caporal Molins, un guàrdia civil atípic amb el qual l'autor aprofundia en els viaranys més subterranis i foscos de la Figueres i l'Empordà de la primera postguerra. De la seva mà, els lectors vam reviure una ciutat molt intensa i amb un punt de foscor: negocis bruts, assassinats, corrupció... Després de Cobdícia, va publicar Nèmesi: El burot de Maià (2020), El brigada de l'hotel Florida (2021), La Farinera (2022), Orfes (2023), El metge de Vila-sacra (2024) i La Carme (2026). El seu cosí, l'historiador Alfons Romero, va etzibar-li en una de les últimes presentacions que va fer: "En Molins és el nostre Maigret a l'empordanesa". Octavi Dalmau no se'n va estar de respondre-li, humil: "Què més voldria jo".

Notícies relacionades

L'autor també va conrear altres gèneres com la gastronomia amb El meu llibre del peix (2019); els relats curts amb el llibre Veïns (2025), o els contes infantils com El mestre que feia ploure (2024) o En Jan i l'elixir màgic (2024). Tots els llibres que Octavi Dalmau va publicar se'ls va autoeditar. Va ser, però, a partir de l'aparició d'El metge de Vila-sacra que va prendre la decisió d'impulsar una

editorial pròpia que va batejar com Cap de Ras Edicions, en honor a "aquesta petita península, verge, que hi ha a Llançà", poble amb el qual mantenia un vincle estret i on va tenir residència, per primer cop, l'any 1971, fins a l'últim dia. Dalmau tenia també un espai de treball a Llers. Era allà on s'abandonava a les muses que tants bons moments li van regalar.

Subscriu-te per seguir llegint

Font de l'article: https://www.emporda.info/cultura/2026/11/26/mor-octavi-dalmau-creador-caporal-molins-cronista-figueres-mes-fosca-136876712.html